

er jo med dette Forslag, som det i Reglen er med vore Finanslovforslag, at det er ganske konservativt. Det er jo heller ikke noget, man i og for sig kan bebrejde nogen Regering, thi Finansloven kan naturligvis ikke blive det Sted, hvor de ny og store Initiativer tages. Finanslovforslaget er jo et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter i Henhold til de bestaaende Love, og om end Nybegyndelser af forskellig Art kunne gøres paa Finansloven, kan det selvfølgelig aldrig blive meget store Sager, det drejer sig om.

Dette Finanslovforslag holder sig ogsaa saa nogenlunde i den Retning, som har været den almindelige. Dog skal jeg betone, at der er forskellige Forslag derpaa, som jeg er sikker paa, ville blive hilste med stor Tilfredshed, og som i hvert Tilfælde jeg for mit Vedkommende er særlig glad ved, Forslag, der ere baarne af en rigtig og human Tankegang. Jeg skal som Eksempler paa saadanne nævne Forhøjelserne af de smaa Understøttelser til Enker og Børn med stigende Skala nedefter; ligeledes den liberalere Stilling til kvindelige Funktionærer, samt Sommerferien for Statsbanernes underordnede Personale og for en stor Del af Postbudene; endvidere det store Fremskridt, som i Finanslovforslaget er bebudet med Hensyn til Husmandsbevillingerne. Der kunde ogsaa nævnes andre Ting, men jeg skal nøjes dermed for ogsaa for mit Vedkommende at yde disse Bestræbelser den Anerkendelse, de fortjene.

Den højtærede Finansminister syntes at se ret lyst paa den finansielle Stilling, og det kan jo heller ikke nægtes, at det efter Omstændighederne ikke er ilde, at Finanslovforslaget udviser et Overskud paa 2,744,000 Kr. Men med det aflagte Statsregnskab i Minde og med Henblik paa de Erfaringer, vi have gjort i rigeligt Maal om, hvorledes Udgiftssiden paa Finansloven altid stiger meget stærkt under Behandlingen, føler jeg mig dog ingenlunde forvisset om, at det Statsregnskab, som bliver bygget paa det endelig vedtagne Finanslovs- og Tillægsbevillingsforslag, vil udvise noget Overskud. Den højtærede Finansminister gjorde selv meget rigtig opmærksom paa, at den stærke Stigning i Indtægter udover Budgettet, som vi i de senere Aar have kunnet glæde os ved — dog ikke i saa høj Grad for det sidste Statsregnskabs Vedkommende — kan ikke antages at blive ved, navnlig ikke for den vigtigste Kildes Vedkommende: Toldindtægterne. Vel ser det ud til, at baade for Stats-

banerne og for Postvæsenet vil Stigningen fortsættes, men vi tør ikke vente det samme for Toldindtægterne. Og se vi paa det foregaaende Aar, viser det sig ogsaa, at fra Finanslovforslaget forelagdes og til den endelige Afstemning ved 3die Behandling, var Udgiftssiden steget meget betydeligt, nemlig med 1,848,000 Kr. Dertil kommer saa nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven og i Henhold til § 28. Med dette for Øje vil jeg nærmest stille Horoskopet saaledes, at vi maa være ret glade, hvis det Statsregnskab, som fremkommer heraf, blot viser Balance; noget Overskud tør næppe ventes, skønt det jo vilde være heldigt, om det fremkom, men jeg tror det ikke.

Dernæst vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Tilknytning til Udenrigsministeriets Budget. Jeg deler den i Gaar udtalte Opfattelse, at det ikke er heldigt, at vi her benytte udenrigspolitiske Spørgsmaal i Partidebatten. I det hele er det ganske klart for mig, at et Land af Danmarks Størrelse og med dets udsatte Belliggenhed, bør ikke alene i Realiteten være meget forsigtig med sin Udenrigspolitik, men der bør ogsaa her vises større Forsigtighed, end der vises i de større Lande, med at debattere udenrigspolitiske Spørgsmaal i Form af Erklæringer fra Regeringerne. Vi kende fra de større Lande, navnlig fra Frankrig og England, en ret vidtgaaende Aabenhed i saa Henseende. Forholdsvis hurtigt forelægges der navnlig i England endogsaa Depesche og Noteudvekslinger og andre officielle Dokumenter vedrørende den udenrigspolitiske Stilling i disse Lande. Ministre og ledende Folkerepræsentanter kunne ofte udtale sig med overordentlig stor Aabenhed og Fasthed om den Slags Spørgsmaal. Det er klart, at noget saadant bør vi ikke vente os; derfor er det alligevel sikkert, at vi heller ikke ere uden Udenrigspolitik. Ogsaa hos os raader en levende Interesse for, hvorledes vore Forhold til Udlandet forme sig, og det er ligesom om der netop i denne Sommer er gaaet en stærk Fornemmelse gennem Befolkningen af, at saadan helt hen i en Krog ligge vi heller ikke, vi ere dog i nogen Grad med i Verdensbegivenhederne, Opmærksomheden ude fra er i nogen Grad henvendt paa os. Det er ganske klart, at dette paa ny har fremkaldt en livlig Interesse for udenrigspolitiske Spørgsmaal ogsaa hos os.

Jeg kan slutte mig til de almindelige Udtalelser om den udenrigspolitiske Stil-